

Róth Marcellné Festés Közben

Ez édesanyám [Róth Marcellné] a bagotai birtokon, éppen fest.

Anyám festőművész volt. Hogy mikor jelentkezett nála az, hogy tehetséges, azt nem tudom, de van egy pasztellem tőle, ami még a bagotai kertben készült. Pista bácsi volt anyámnak a nagy támogatója. Pista bácsi nagyon szorgalmazta, hogy festő legyen, ami a családban nem váltott ki nagy lelkesedést. Akkoriban a nőknél természetes volt, hogy finom nevelést kapnak, és mondjuk, zenét vagy festészetet tanuljanak, mert az így illett. Azt akkor nem mérlegelték, hogy miből fog megélni. Anyám tizennyolc éves lehetett, amikor kikerült Münchenbe.

Ott járt a főiskolára [Akademie der Bildenden Künste]. A müncheni évekről nem tudok sokat. Azt hiszem, Pista bácsi intézte el ezt a müncheni iskolát. Az iskola csak pénz kérdése volt, és nem a tehetségé. Anyu annyira nem strapálta magát. Mivel rengeteg művészettel kapcsolatos könyve volt, ő pontosan tudta, hogy mennyit ér a tehetsége. Ő ezt aztán nem tartotta fontosnak. Nem akart nagy festő lenni. Négy évet tanult Németországban még a házassága előtt. 1922 körül ment férjhez.

Anyám úgy került Romániába az anyjával, hogy édesapám az első világháború után sokat találkozott a Lóránt családdal. Azt hiszem, hogy apám még a prágai évei alatt került kapcsolatba először Lóránt Pista bácsival az orvosi egyetemen. Ő vitte el apámat egyszer Bagotára, ahol éppen anyám is otthon volt, így ismerkedtek meg. Amikor összeházasodtak, a szüleim Kolozsváron telepedtek le, és természetesen a nagymama is.